

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 10Csp/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319201827
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Jakubovič
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2024:2319201827.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudcom JUDr. Rastislavom Jakubovičom v spore žalobcu: K. H., narodený XX. M. XXXX, bytom G. XXXX/XX, XXX XX A., proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, o určení, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd žalovanému priznáva právo na náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 17. apríla 2019 žiadal, aby súd určil, že nehnuteľnosti, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území: Galanta, obec: Galanta, okres: Galanta, a ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX ako: rodinný dom - súp. č. XXXX, postavený na parc. reg. „C“ parc. č. XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 254 m², pozemok - parc. reg. „C“ parc. č. XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 254 m², pozemok - parc. reg. „C“ parc. č. XXXX/X, záhrada o výmere 373 m², pozemok - parc. reg. „C“ parc. č. XXXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 252 m², nie sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného a uplatnil si náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že podľa aktuálneho výpisu z katastra nehnuteľností je výlučným vlastníkom nehnuteľností, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území: A., obec: A., okres: A., a ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX. Nehnuteľnosti sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č.: XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 08.decembra 2014 uzavretej medzi žalovaným ako záložným veriteľom a záložcom Z. I., rod. I., narodenou XX. P. XXXX, trvale bytom G. XXXX/XX, XXX XX A., ktorá bola v tom čase výlučnou vlastníčkou nehnuteľností. Vlastníctvo týchto nehnuteľností neskôr prešlo na žalobcu kúpnu zmluvou, ako to tiež vyplýva z výpisu z LV č. XXXX. Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č.: XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 08.decembra 2014, ktorou sa záložné právo k nehnuteľnostiam zriadilo v prospech záložného veriteľa, mala byť zabezpečená pohľadávka, ktorá vznikla zo Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky č.: XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 08.decembra 2014 uzavretej medzi žalovaným a žalobcom. Na základe Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky č.: XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 08.decembra 2014, mal byť žalobcovi poskytnutý úver vo výške 174 300 eur, a žalobca sa zaviazal úver splatiť pravidelnými mesačnými splátkami. Porušil však zmluvne dohodnuté podmienky a poskytnutý úver prestal riadne a včas splácať, preto bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru listom zo dňa 04. novembra 2015. Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 04.novembra 2015 odkazuje na ustanovenie článku XI ods. 1 písm. j) Všeobecných obchodných podmienok žalovaného, v zmysle ktorého banka je oprávnená požadovať, aby dlžník vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom, ktorá sa na požiadanie banky ako veriteľa stane okamžite splatná, v prípadoch, ak dlžník je v omeškaní s plnením akýchkoľvek

záväzkov z úverovej zmluvy. Vo výzve žalovaný vyzýva žalobou na úhradu celého zostatku úveru v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Ako však vyplýva z citovaného ustanovenia obchodných podmienok žalovaného, ak dlžník je v omeškaní s plnením akýchkoľvek záväzkov z úverovej zmluvy, banka je oprávnená požadovať, aby dlžník vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom, ktorá sa stáva okamžite splatná. List žalovaného je zo dňa 04.novembra 2015 a teda je možné prezumovať, že okamžitá splatnosť nastala ešte v tento deň (ako vyplýva z VOP - okamžite). Uvedené preukazuje tiež zo strany samotného žalovaného predložený návrh na uznanie dlhu adresovaný žalobcovi, ktorý však nebol zaslaný naspäť žalovanému, a teda nikdy nedošlo k platnému uznaniu dlhu zo strany žalobcu. Žalovaný v tomto návrhu uviedol, že splatnosť predmetného úveru nastala dňa 04.novembra 2015. K účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky podľa úverovej zmluvy došlo dňa 04.novembra 2015. Žaloba žalovaného, ktorou si uplatňoval na súde priznanie svojej pohľadávky bola súdu doručená až dňa 09.novembra 2018. To znamená, že pri začatí plynutia trojročnej premlčacej lehoty dňa 05.novembra 2015, žaloba bola na súd podaná až dňa 09.novembra 2018. t. j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené sa hlavné právo žalovaného nevykonalo v dobe zákonom ustanovenej, a preto žalobca vzniesol v konaní vedenom na tunajšom súde pod č.k. 15Csp/207/2018 námietku premlčania nároku žalovaného, ktorú vznáša opätovne. Žalobca v žalobe poukázal na rozhodnutia NS Českej republiky sp. zn. 21Cdo 2185/2009, sp. zn. 21Cdo 1918/2005 zo dňa 25. apríla 2007, na rozhodnutie OS Pezinok č. k. 5C/257/2011 zo dňa 03. júna 2013, na rozhodnutie OS Humenné č. k. 21Csp/129/2016 zo dňa 12. decembra 2016, na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1M Cdo/3/2008 zo dňa 25. júna 2008. Premlčaniu podlieha aj záložné právo, pričom toto sa nepremlčí skôr ako zabezpečená pohľadávka. Má však za to, že v tomto prípade sa premlčala zabezpečovaná pohľadávka v rámci trojročnej premlčacej lehoty od vyhlásenia predčasnej splatnosti úverovej zmluvy a spolu s ňou sa premlčalo záložné právo. Keďže pohľadávka žalovaného zabezpečená záložným právom nebola zo strany žalobcu riadne a včas splnená, mohol tento začať výkon záložného práva najneskôr v deň nasledujúci po splatnosti pohľadávky zabezpečenej záložným právom. Je síce pravdou, že žalovaný oznámil výkon začatia záložného práva žalobcovi a tiež správe katastra, aby táto uverejnila poznámku na liste vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, avšak v rámci trojročnej premlčacej doby nedošlo k samotnému výkonu záložného práva tak, ako to predpokladá § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. K spočívaniu premlčacej lehoty dochádza v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka, t. j. ak si veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. Na uvedené tiež poukazuje rozhodnutie NS SR, sp. zn.: 1M Cdo/3/2008, zo dňa 25.júna 2008. To, že žalovaný zaslal oznámenie žalobcovi o výkone záložného práva a tiež požiadal správu katastra o zápis poznámky do katastra nehnuteľností, resp. že sa mala konať, priamo dobrovoľná dražba nehnuteľností, ktorá však nebola úspešná, neznamená to uplatnenie si práva na súde či inom príslušnom orgáne a žiadne konanie tu ani nezačalo. To znamená, že k spočívaniu plynutia premlčacej lehoty tu nedošlo a záložné právo sa premlčalo spolu so zabezpečovanou pohľadávkou. Pri Zmluve o poskytnutí flexihypotéky č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 08.decembra 2014 a tiež k nej prislúchajúcej záložnej zmluve došlo k začatiu plynutia premlčacej lehoty dňa 05.novembra 2015 (nasledujúci deň po vyhlásení splatnosti úveru). K premlčaniu pohľadávky a záložného práva teda došlo dňa 05. novembra 2018. Na základe uvedeného je zrejmé, že pohľadávka a aj záložné právo k nej sú premlčané, a preto vznáša námietku premlčania. Je tomu tak pre uplynutie všeobecnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka od splatnosti úveru ako hlavného záväzkového vzťahu a zároveň uplynutia všeobecnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka pre záložnú zmluvu ako vedľajší záväzkový vzťah. Na základe uvedených skutočností žiada, aby súd určil, že nehnuteľnosti žalobcu nie sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného. V evidencii nehnuteľností pri predmetných nehnuteľnostiach je zapísaný taký stav, ktorý nezodpovedá rozhodujúcim právnym skutočnostiam a je nezákonný. Tento nezákonný stav umožňuje žalovanému ako záložnému veriteľovi, aby uskutočnil predaj zálohu. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení toho, že nehnuteľnosti uvedené v tejto žaloby nie sú zaťažené záložným právom v zmysle zmluvy. Právne postavenie žalobcu je bez takéhoto určenia neisté, pretože je v súčasnosti ohrozené vlastnícke právo žalobcu k jeho nehnuteľnostiam, keďže sa ocitol v postavení dlžníka, voči ktorému môžu byť uplatnené postihové práva záložného veriteľa a musí tak dôjsť k náprave rozporu medzi zápisom v katastri nehnuteľností a skutočným stavom, keďže sa žalobca premlčania dovolal, nemožno už premlčané právo žalovanému ako veriteľovi priznať. V danom prípade naliehavý právny záujem žalobcu je daný aj preto, lebo jedine rozsudok konajúceho súdu môže vytvoriť pevný základ pre právne vzťahy medzi stranami sporu. Rozhodnutie súdu v predmetnom spore by zabránilo aj vzniku nenapraviteľných škôd, ktoré by mohol spôsobiť predaj sporných nehnuteľností.

2. Dňa 19. novembra 2019 doručil žalovaný súdu vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedol, že žalovaný popiera všetky skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré sa týkajú údajného zániku, resp. premlčania záložného práva žalovaného. Tvrdenie o premlčaní záložného práva v celom rozsahu odmietajú. Žalovaný po splatnosti úverovej svojej pohľadávky začal včas s výkonom záložného práva zriadeného k nehnuteľnostiam žalobcu [§ 151j ods. 1 OZ]. Začatie výkonu záložného práva riadne notifikoval žalobcovi a registroval v katastri nehnuteľností. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z výpisu z príslušného listu vlastníctva z katastra nehnuteľností, v ktorom figuruje obmedzujúca poznámka o začatí výkonu záložného práva žalovaným. K premlčaniu záložného práva žalovaného tak nemohlo dôjsť. Z povahy premlčania vyplýva, že tento právny inštitút má pozitívne motivovať oprávneného z majetkového práva, aby svoje právo vykonal včas, inak mu nebude súdom priznané (§ 100 ods. 1 OZ). Ak sa oprávnený z majetkového práva bude tohto práva domáhať na súde a povinný z majetkového práva vznesie včas námietku premlčania, súd právo veriteľovi neprizná. Premlčanie má primárne procesné súvislosti (námietka premlčania sa uplatňuje v súdnom konaní, v ktorom právo nemožno následne priznať). Námietka premlčania je procesnou obranou v konaní, v ktorom sa uplatňuje nárok vyplývajúci zo subjektívneho práva. Koncepcia premlčania podľa § 100 a nasl. OZ je aplikovateľná iba pri subjektívnych právach žalovateľných na súde, t. j. pri právach kde je dané žalobné právo (actio nata). V uvedených prípadoch možno premlčaniu zabrániť uplatnením práva na súde - podaním žaloby. Existuje však skupina majetkových práv, ktoré podliehajú premlčaniu, avšak z povahy vecí nie sú žalovateľné na súde, resp. sa nevykonávajú v súdnom konaní (spravidla ide o vecné práva - záložné právo, zádržné právo, právo zodpovedajúce vecnému bremenu). Výkon týchto práv samozrejme nevyžaduje, aby mu predchádzalo súdne konanie o ich priznaní. Pri aktuálnej právnej úprave záložného práva sa tak záložný veriteľ nedomáha svojho záložného práva na súde. Koncepcia je založená na výkone záložného práva bez ingerencie súdnej moci. Výkon záložného práva záložný veriteľ preto realizuje formalizovaným písomným oznámením o začatí výkonu záložného práva podľa § 151j ods. 1 OZ, ktoré adresuje dlžníkovi (záložcovi) a registruje v osobitnom registri záložných práv. Vo vzťahu k plynutiu premlčacej lehoty je práve tento úkon (oznámenie o začatí výkonu záložného práva) kvalifikovaným úkonom, ktorý vyvoláva spočívanie plynutia premlčacej lehoty podľa § 112 OZ. Oznamením o začatí výkonu záložného práva totiž záložný veriteľ deklaruje, že sa o svoje subjektívne záložné právo stará a domáha sa jeho výkonu spôsobom, ktorý je normovaný Občiansky zákonníkom. Z teleologického hľadiska ide o analogickú aplikáciu § 112 OZ (§ 853 ods. 1 OZ). Ak totiž premlčacia lehota pri práve žalovateľnom na súde prestáva plynúť podaním žaloby (§ 112 OZ), tak premlčacia lehota pri práve, ktoré objektívne nemožno žalovať na súde, musí prestať plynúť jeho faktickým vykonávaním. Iný záver nie je racionálne udržateľný, keďže by viedol k extrémnym diskrepanciám a kreovaniu práv, pri ktorých by nebolo možné nijako zabrániť ich premlčaniu. Výkon záložného práva sa realizuje oznámením o začatí výkonu záložného práva (§ 151j ods. 1 OZ). Záložný veriteľ nie je po oznámení o začatí výkonu záložného práva povinný (a ani nemôže) na účely zachovania (nepremlčania) svojho záložného práva iniciovať súdne konanie o jeho priznaní. Záložný veriteľ nie je povinný podať ani žalobu na plnenie a zabrániť tak premlčaniu zabezpečovanej pohľadávky. Záložný veriteľ, ktorý vedie výkon záložného práva, sa totiž môže slobodne rozhodnúť, že svoj peňažný nárok bude uspokojovať iba výkonom záložného práva, pričom k podaniu žaloby o zaplatenie zabezpečovanej pohľadávky nepristúpi. Nikoho nemožno pri výkone jeho záložného práva nútiť súčasne uplatňovať zabezpečovanú pohľadávku aj v súdnom konaní, pod sankciou naturalizácie samotného záložného práva. Takáto požiadavka nevyplýva zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku SR. Vzhľadom na prezentované súvislosti je nevyhnutné uzavrieť, že jediný správny interpretačný záver pri otázke premlčania výkonu záložného práva je ten, že záložné právo sa kvalifikovane vykonáva už oznámením o začatí výkonu záložného práva podľa § 151j ods. 1 OZ. V dôsledku tohto oznámenia dochádza k spočívaniu premlčacej lehoty a premlčanie záložného práva nehrozí ani pri premlčaní zabezpečovanej pohľadávky. Žalovaný listom označeným ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ vyzval žalobcu na zaplatenie celej úverovej pohľadávky. Na uhradenie celého zostatku úveru vyzval žalovaný žalobcu v lehote do 10 dní od doručenia písomnej výzvy. Žalovaný tak nebol oprávnený (nedisponoval actio nata) podať žalobu o zaplatenie úverovej pohľadávky už dňa 4. novembra 2015. Žalobu o zaplatenie úverovej pohľadávky mohol žalovaný podať až v prípade, ak žalobca nezaplatil úverovú pohľadávku do 10 dní od doručenia výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru. Až po uplynutí tejto dodatočnej lehoty na plnenie bol žalovaný oprávnený podať žalobu o zaplatenie. Samotná žaloba o zaplatenie bola zo strany žalovaného podaná dňa 9. novembra 2018, teda v zákonnej trojročnej premlčacej lehote. K premlčaniu pohľadávky žalovaného nikdy nedošlo a námietky žalobcu vo vzťahu k jej premlčaniu sú v celom rozsahu nedôvodné a nesprávne. V závere vyjadrenia žalovaný uviedol, že vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Tunajší súd dňa 05. októbra 2020 uznesením č. k. 10Csp/78/2019-172 prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia vo veci sp. zn. 15Csp/207/2018. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30. októbra 2020.

4. Dňa 06. júla 2021 tunajší súd vydal uznesenie č. k. 10Csp/78/2019-195, ktorým rozhodol o pokračovaní v konaní nakoľko v konaní odpadla prekážka, pre ktorú bolo konanie fakultatívne prerušené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12. júla 2021.

5. Dňa 19. apríla 2022 doručil právny zástupca žalobcu súdu zhrňujúce vyjadrenie žalobcu, v ktorom uviedol, že naďalej trvá na podanej žalobe, a to najmä s ohľadom na to, že v predmetnom prípade sa premlčala zabezpečená pohľadávka v rámci trojročnej premlčacej lehoty od vyhlásenia predčasnej splatnosti úverovej zmluvy a spolu s ňou sa premlčalo záložné právo viaznuce na nehnuteľnostiach vo výlučnom vlastníctve žalobcu. K uplynutiu premlčacej lehoty na zaplatenie zabezpečovanej pohľadávky došlo najneskôr dňom 05. novembra 2018 vychádzajúc zo skutočnosti, že predčasná splatnosť úveru zo Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky nastala dňa 04. novembra 2015 na základe listu žalovaného o predčasnom vyhlásení splatnosti úverovej zmluvy. Nasledujúcim dňom po dni splatnosti 05. novembra 2018 sa teda dlžník dostal do omeškania so splatením pohľadávky, a preto veriteľ mohol podať žalobu na súd, čo však tento nestihol v rámci trojročnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula najneskôr dňom 05. novembra 2018. Uvedené podporuje tiež zo strany žalovaného predložený návrh na uznanie dlhu adresovaný žalobcovi, v ktorom žalovaný uviedol, že splatnosť úveru nastala dňa 04. novembra 2015. Žaloba veriteľa o zaplatenie zabezpečovanej pohľadávky (v výške 174 055,75 eur) bola súdu doručená až dňa 09. novembra 2018, teda až po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Žalobca preto trvá na tom, že v predmetnej veci došlo k premlčaniu nároku žalovaného na úhradu zabezpečovanej pohľadávky, a teda je rovnako premlčaný záložné právo viaznuce na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcu. Žalobca zároveň poukazuje na to, že v súčasnosti stále prebieha konanie na NS SR, v ktorom sa rieši otázka ohľadom premlčania samotnej zabezpečovanej pohľadávky. Právny zástupca žalobcu na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 10C/21/2018 zo dňa 03. júna 2021. V predmetnom prípade sa síce nejedná o zákonný zánik záložného práva v zmysle § 151md OZ, avšak to nijako nevylučuje možnosť domáhať sa určenia zániku záložného práva prostredníctvom súdneho rozhodnutia okrem iného s poukazom na princíp právnej istoty žalobcu vychádzajúc z ochrany jeho majetku a premlčania nároku žalovaného. Ak by sme sa striktnie riadili iba znením zákonného ustanovenia, k zániku záložného práva by teda došlo priamo ex lege a nebolo by vôbec potrebné sa zo žalobou o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, viac obracať na súd, pričom ani sám žalovaný nemôže poprieť právo žalobcu domáhať sa na súde tohto určenia. Uvedený právny názor podporuje tiež početná rozhodovacia prax, a to rozhodnutia KS v Banskej Bystrici sp. zn. 41Co/80/2019 zo dňa 20. februára 2020, v Prešove sp. zn. 7Co/164/2013 zo dňa 24. februára 2014, ktorým bol potvrdený rozsudok OS v Humennom sp. zn. 6C/15/2013 zo dňa 13. júna 2013, v Košiciach sp. zn. 9Co/115/2017 zo dňa 28. februára 2018 a v neposlednom rade rozhodnutie NS ČR z roku 2010 sp. zn. 21Cdo/2185/2009 zo dňa 21. decembra 2010. Žaloba o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom bola podaná dôvodne. Odôvodňuje to okrem iného skutočnosť, že aj keď záložné právo po vznesení námietky premlčania zostáva zachované v podobe naturálnej obligácie, jeho ďalšia existencia nemá žiaden zmysel, pretože je nevykonateľné. V prípade, ak by žalobca na základe dôvodne podanej námietky premlčania záložného práva, a teda následnej nemožnosti výkonu tohto práva, nemohol na základe rozhodnutia súdu dosiahnuť výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností aj proti vôli záložného veriteľa, mohlo by dôjsť k nastoleniu protiprávneho stavu, ktorý popiera princíp právnej istoty v zmysle viery v spravodlivé súdne rozhodnutie, kedy súdna ochrana musí byť spravodlivá a účinná. Sú toho názoru, že bezdôvodné ponechanie nevykonateľného záložného práva v príslušnom registri, môže mať okrem iného za následok porušenie čl. 20 ústavy SR, ktorý slúži na ochranu vlastníctva. Bolo by v rozpore s ústavou ponechať takýto zápis v príslušnom registri po uplatnení námietky premlčania, resp. určovacej žaloby, nakoľko by bolo obmedzené právo s predmetom vlastníctva nakladať. Zastávajú tiež názor, že naliehavý právny záujem je vo veci jasne daný v zmysle, že právne postavenie žalobcu je bez takéhoto určenia neisté, pretože je v súčasnosti ohrozené vlastnícke právo žalobcu k jeho nehnuteľnostiam, keďže sa ocitol v postavení dlžníka, voči ktorému môžu byť uplatnené postihové práva záložného veriteľa a musí tak dôjsť k náprave rozporu medzi zápisom v katastri nehnuteľností a skutočným stavom, keď ako vyplýva z vyššie uvedeného, keďže sa žalobca premlčania dovolal, nemožno už premlčané právo žalovanému ako veriteľovi priznať. V danom prípade naliehavý právny

záujem žalobcu je daný aj preto, lebo jedine rozsudok konajúceho súdu môže vytvoriť pevný základ pre právne vzťahy medzi stranami sporu. Rozhodnutie súdu v predmetnom spore by zabránilo aj vzniku nenapraviteľných škôd, ktoré by mohol spôsobiť predaj sporných nehnuteľností. V závere vyjadrenia právny zástupca žalobcu uviedol, vzhľadom na uvedené skutočnosti a predložené dôkazy, žalobca trvá na skutočnosti, že nárok žalovaného na zaplatenie pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy je premlčaný, a tiež je premlčaný aj záložné právo týkajúce sa zabezpečovanej pohľadávky, a preto žiadajú, aby súd rozhodol, že nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu nie sú zaťažené záložným právom a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, zástupcu žalovaného, výpisom z LV č. XXXX, Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 08. decembra 2014, Zmluvou o poskytnutí flexihypotéky č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 08. decembra 2014, výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 04. novembra 2015, Všeobecnými obchodnými podmienkami Všeobecnej úverovej banky, a. s., na poskytovanie hypotekárnych úverov pre fyzické osoby, návrhom na uznanie dlhu zo dňa 09. novembra 2018, notárskou zápisnicou J. XX/XXXX, J. XXXX/XXXX J. XXXX/XXXX, oznámením o opakovanej dobrovoľnej dražbe, dodatkom k Oznámeniu o opakovanej dobrovoľnej dražbe, oznámením o zmarení opakovanej dobrovoľnej dražby, oznámením o upustení od opakovanej dobrovoľnej dražby, návrhom na vykonanie dražby, právoplatným rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 15Csp/207/2018-70 zo dňa 14. novembra 2019 v spojitosti s rozsudkom KS v Trnave sp. zn. 27CoCsp/4/2020, dovolaním proti predmetnému rozsudku KS v Trnave, rozhodnutím OS Prievidza sp. zn. 10C/21/2018 ako aj s ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

7. Z výsluchu právneho zástupcu žalobcu vyplynulo, že žalobca trvá na podanej žalobe a to najmä s ohľadom na to, že v predmetnom prípade sa premlčala zabezpečovaná pohľadávka v rámci trojročnej premlčacej lehoty od vyhlásenia predčasnej splatnosti úverovej zmluvy a spolu s ňou sa premlčalo záložné právo viaznuce na nehnuteľnostiach vo výlučnom vlastníctve žalobcu a to s poukazom na čl. 9 ods. 1 písm. j/ obch. podmienok žalovaného. Uvedené podporuje tiež zo strany žalovaného predložený návrh na uznanie dlhu adresovaný žalobcami, v ktorom žalovaný uviedol, že splatnosť úveru nastala dňa 04. novembra 2015. Napriek skutočnosti, že konanie o zaplatenie pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy, ktoré prebiehalo na tunajšom súde pod sp. zn. 15Csp/207/2018 bolo potvrdzujúcim rozsudkom KS Trnava sp. zn. 27CoCsp/4/2020 zo dňa 19. mája 2021 právoplatne ukončené, v konaní ktorom sa rovnako riešila otázka premlčania nároku žalovaného na úhradu hlavnej zabezpečovacej pohľadávky. V danej veci bolo zo strany žalobcu podané dovolanie proti rozsudku KS Trnava. Vzhľadom na uvedené žalobca naďalej trvá na žalobnom návrhu, aby súd určil, že nehnuteľnosti žalobcu špecifikované v žalobe nie sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení toho, že nehnuteľnosti špecifikované v žalobe nie sú zaťažené záložným právom v zmysle zmluvy, pretože právne postavenie žalobcu je bez takéhoto určenia neisté. A to s poukazom na to, že v súčasnosti je ohrozené vlastnícke právo žalobcu k jeho nehnuteľnostiam. Keďže sa žalobca ocitol v postavení dlžníka voči ktorému môže byť uplatnené postihové práva záložného veriteľa a musí tak dôjsť k náprave rozporu medzi zápisom v katastri nehnuteľností a skutočným stavom. Naliehavý právny záujem je daný aj preto, lebo jedine rozsudok konajúceho súdu môže vytvoriť pevný základ pre právne vzťahy medzi stranami sporu. Rozhodnutie súdu v predmetnom spore by zabránilo aj vzniku nenapraviteľných škôd, ktoré by mohlo spôsobiť predaj sporných nehnuteľností. Čo sa týka premlčania záložného práva, tak žalobca má za to, že samotné oznámenie o dobrovoľnej dražbe zo strany žalovaného ešte neprerušilo podmienky premlčacej lehoty, pretože aby mohlo dôjsť k prerušeniu tejto lehoty je potrebné pristúpiť k realizácii samotnej dobrovoľnej dražby výkonom záložného práva prostredníctvom realizácie dobrovoľnej dražby, pričom zo strany žalovaného došlo len k oznámeniu o dobrovoľnej dražbe a bolo od nej upustené. Preto žalobca zastáva názor, že aj toto právo bolo premlčané. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a predložené dôkazy, žalobca trvá na skutočnosti, že nárok žalovaného na zaplatenie pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy je premlčaný a tiež je premlčané aj záložné právo týkajúce sa zabezpečovanej pohľadávky.

8. Z výsluchu zástupcu žalovaného vyplynulo, že vzhľadom na žalobcom prednesené návrhy žalovaný s tým, aby došlo k vyhovneniu žaloby vzhľadom na to, že Okresný súd Galanta už rozhodol a bolo to potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Trnave, čo sú dve právoplatné rozhodnutia žalovaného v snahe žalobcu napriek tomu zvrátiť, nakoľko stále sa drží údajného premlčania, ktoré však bolo Okresným súdom Galanta riadne odôvodnené v tom, že nárok žalovaného v tomto konaní nebol

premlčaný. Trvá na doterajších vyjadreniach s tým, aby bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá a uplatňujú si náhradu trov konania. Aktuálne právny poriadok nepripúšťa žalobu o doručenie právoplatnej zmluvy, resp. nezačatia nehnuteľnosti záložným právom s odkazom na Civilný sporový poriadok resp. osobitná ochrana spotrebiteľov. Pri otázke premlčania výkonu záložného práva je podstatné, že záložné právo sa kvalifikovane vykonáva oznámením o začatí záložného práva podľa § 151j ods. 1 OZ. V dôsledku toho oznámenia dochádza k spočívaniu premlčacej lehoty a premlčanie záložného práva nehrozí ani pri premlčaní zabezpečovanej pohľadávky. Čo sa týka dobrovoľnej dražby je to jeden zo spôsobov výkonu záložného práva a navyše upustené bolo z dôvodu, neodkladného opatrenia zo strany žalobcu, ktoré žalovaný musel rešpektovať a rešpektuje to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Vzhľadom na doteraz uvedené skutočnosti sa žalovaný domáha, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100%.

9. Z výpisu LV č. 5681 vyplýva, že vlastníkom nehnuteľností v ňom uvedených v spoluvlastníckom podiele 1/1 je žalobca. Zároveň na LV je uvedená poznámka: K. XX/XX -Platiť sa oplatí s.r.o., Bratislava, IČO: 45 684 618 - Oznámenie o začatí výkonu záložného práva pod č. K. zo dňa 03. marca 2016 záložným veriteľom VÚB, a. s., č. z. XXX/XX.

10. Zo Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XX0 zo dňa 08. decembra 2014 vyplynulo že žalovaný poskytol žalobcovi úver (na nadobudnutie nehnuteľnosti) v celkovej čiastke 174 300 eur. Zo zmluvy ďalej vyplynulo, že úver bol žalobcovi poskytnutý s fixnou úrokovou sadzbou - fix na 3 roky vo výške 3,90%. Zmluvné strany sa dohodli na úroku z omeškania vo výške 3% ročne, o ktorú je vyššia sadzba úroku dlžnej čiastky. Splatnosť úveru bola do 30 rokov od prvého čerpania, t. j. odo dňa 10. decembra 2014. Žalobca sa zaviazal splatiť úver formou mesačných anuitných splátok, pričom úrok bol splatný v rovnakých termínoch ako anuitná splátka a tvorí jej súčasť. Žalobca sa dostal do omeškania so splácaním splátok úveru počnúc splátkou splatnou dňa 25. marca 2015. od 26. mája 2015 žalobca prestal úver splácať a z jeho strany už k žiadnym ďalším úhradám nedošlo.

11. Z bodu 10.1 Zmluvy vyplynulo, že VÚB je oprávnená požadovať predčasnú splatnosť Úveru alebo Úver sa stane automaticky predčasne splatený v prípadoch stanovených v Obchodných podmienkach. Dlžník je oprávnený predčasne splatiť Úver za podmienok upravených v Obchodných podmienkach.

12. Z čl. XI ods. 1 písm. j) Všeobecných obchodných podmienok Všeobecnej úverovej banky, a.s., na poskytovanie hypotekárnych úverov pre fyzické osoby, banka je oprávnená odmietnuť poskytnutie úveru alebo jeho časti dlžníkovi podľa úverovej zmluvy alebo požadovať, aby dlžník vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom, ktorá sa na požiadanie banky ako veriteľa stane okamžite splatná, v prípadoch, ak dlžník je v omeškaní s plnením akýchkoľvek záväzkov z úverovej zmluvy.

13. Dňa 08. decembra 2014 bola medzi žalovaným a pani Z. I. (záložca), súčasne uzatvorená aj Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, reg. č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX, a to za účelom zabezpečenia pohľadávok žalovaného z uvedenej Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky.

14. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 04. novembra 2015 vyzval žalovaný žalobcu na vrátenie celého zostatku úveru (178 865,78 eura, z toho istina 174 055,57 eura) v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy.

15. Súd dňa 28.4.2022 rozhodol rozsudkom č.k. 10Csp/78/2019-268 zo dňa 28.4.2022, ktorým žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom vychádzal z toho, že ustanovenie § 112 OZ všeobecne upravuje plynutie premlčacej lehoty pri právach uplatnených na súde alebo inom príslušnom orgáne. Osnova pre dobu od uplatnenia práva do skončenia konania stanovuje, že premlčanie neplynie (spočívanie premlčania). K prerušeniu premlčacej doby zo záložného práva došlo podaním návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby dražobníkovi a súčasne nariadením dražby na nehnuteľnosti. Predmetné ustanovenie predpokladá aj riadne pokračovanie v začatom konaní. V prejednávanej veci žalobca ako záložný veriteľ podal návrh na vykonanie dražby 20. apríla 2016, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti tvoriace predmet tohto konania. Začiatok plynutia premlčacej doby nastal dňom 08. decembra 2015. Žalobca súdu nepredložil zmluvu podľa § 16 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z., ale 17. júna 2016 sa konalo prvé kolo dražby, to znamená, že záložné právo bolo uplatnené v rámci premlčacej doby. V zmysle dikcie zákona § 112 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje, aby

veriteľ si uplatnil svoje právo nie len včas, ale aj aby v konaní riadne pokračoval. Pokiaľ sa jedná o dobrovoľnú dražbu právo sa neuplatňuje na súde a ani na žiadnom inom orgáne, ale sa postupuje v súlade so zákonom č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a záložné právo sa vykonáva na dobrovoľnej dražbe. Žalobca uvádzal, že prvé kolo dražby sa uskutočnilo 17. júna 2016. Po prvom neúspešnom kole bolo vyhlásené druhé kolo dražby na 19. januára 2017, ktorá nebolo úspešné z dôvodu uplynutia lehoty na zaplatenie ceny dosiahnutej vydražením. Tretie kolo sa malo uskutočniť 09. novembra 2018, od ktorého bolo upustené. Tunajší súd rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia vo veci sp. zn. 10Csp/120/2019 25. júna 2019. Žalobca v žalobe poukázal na premlčanie záložného práva a poukázal na ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka, ale netvrdil, že by žalovaný v začatom konaní nepokračoval. Ako dôkaz do spisu založil notársku zápisnicu z 19. januára 2017 - osvedčenie o vykonaní opakovanej dobrovoľnej dražby, oznámenie o opakovanej dobrovoľnej dražbe na 19. januára 2017, dodatok k oznámeniu o opakovanej dobrovoľnej dražbe na 19. januára 2017, oznámenie o opakovanej dobrovoľnej dražbe na 09. novembra 2018. Žalovaný poprel, že by nepokračoval v konaní, to znamená, že dôkazná povinnosť o preukázanie v riadnom pokračovaní zaťažila žalobcu. Žalobca až vyjadrením z 19. apríla 2022 sa podrobne vyjadril k chronologickému konaniu vo veci dobrovoľnej dražby tak, ako je vyššie opísané. V tomto smere súd poukázal na § 153 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného úkonu a prostriedky procesnej obrany včas. Tieto nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na takéto prostriedky súd nemusí prihliadať. Súd neprihliadol na tieto prostriedky procesného útoku, pretože žalobca ich mohol použiť už pri podaní žaloby a nie v čase pred vyhlásením rozsudku, keď dokazovanie bolo považované za skončené. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal plný úspech v konaní priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania. Voči tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a žiadal, aby súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie.

16. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 24CoCsp/67/2022-317 zo dňa 11.7.2023 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v písomnom podaní zo dňa 23.8.2023, sa stotožnil s právnym názorom odvolacieho súdu a opakovane zotrval na svojom tvrdení, že v danom prípade sa premlčala zabezpečovaná pohľadávka v rámci trojročnej premlčacej lehoty od vyhlásenia predčasnej splatnosti úverovej zmluvy a tiež sa premlčalo záložné právo viaznuce na nehnuteľnostiach vo výlučnom vlastníctve žalobcu. K uplynutiu premlčacej lehoty na zaplatenie zabezpečovanej pohľadávky došlo najneskôr dňom 5.11.2018 vychádzajúc zo skutočnosti, že predčasná splatnosť úveru zo Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky nastala dňa 4.11.2015 na základe listu žalovaného o predčasnom vyhlásení splatnosti úverovej zmluvy (ktorý odkazuje na čl. XI ods. 1 písm. j) obchodných podmienok žalovaného: banka je oprávnená požadovať, aby dlžník vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom, ktorá sa na požiadanie banky ako veriteľa stane okamžite splatná), v zmysle ktorého sa zostatok úveru stal okamžite splatným, teda ešte v deň vyhlásenia splatnosti úveru. Nasledujúcim dňom po dni splatnosti 5.11.2015 sa teda dlžník dostal do omeškania so splatením pohľadávky, a preto veriteľ mohol podať žalobu na súd, čo však tento nestihol v rámci trojročnej premlčacej lehoty, ktorá preto uplynula najneskôr dňom 5.11.2018. Uvedené podporuje tiež zo strany žalovaného predložený návrh na uznanie dlhu adresovaný žalobcovi, v ktorom žalovaný uviedol, že splatnosť úveru nastala dňa 4.11.2015. Žaloba veriteľa o zaplatenia zabezpečovanej pohľadávky (vo výške 174 055,75 Eur), bola súdu doručená až dňa 9.11.2018, teda až po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Žalobca preto zotrval na tom, že v predmetnej veci došlo k premlčaniu nároku žalovaného na úhradu zabezpečovanej pohľadávky, a teda je aj z tohto dôvodu premlčané záložné právo viaznuce na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcu. Zároveň právny zástupca žalobcu uviedol, že napriek skutočnosti, že konanie o zaplatenie pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy, ktoré prebiehalo na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 15Csp/207/2018, bolo potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 27CoCsp/4/2020 zo dňa 19.5.2021 právoplatne ukončené, v konaní v ktorom sa rovnako riešila otázka premlčania nároku žalovaného na úhradu hlavnej zabezpečovanej pohľadávky, žalobca dal do pozornosti súdu skutočnosť, že v danej veci bolo zo strany žalobcu podané dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 27CoCsp/4/2020 zo dňa 19.5.2021 na Najvyšší súd SR. Žalobca žiadal, aby súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave, ako aj rozsudok Okresného súdu Galanta, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť žalovanému pohľadávku vo výške 174 055,75 Eur. Žalobca teda poukázal na to, že stále prebieha konanie na Najvyššom súde SR, v ktorom sa rieši

otázka ohľadom premlčania samotnej zabezpečovanej pohľadávky, preto nesúhlasil s argumentom súdu prvej inštancie, že toto tvrdenie žalobcu je bezdôvodné. Vzhľadom k uvedenému je zrejmé, že žalobcom vznesená námietka premlčania hlavného záväzku a s tým spojeného záložného práva, bola vznesená dôvodne. V nadväznosti na vyššie uvedené žalobca naďalej zotrval na tvrdení, že v danom prípade možno jednoznačne vyvodiť záver, že postupom podľa § 137 písm. c) C.s.p. sa možno úspešne domáhať určenia, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom a na základe takéhoto rozhodnutia súdu je potom možné dosiahnuť výmaz záložného práva z príslušného registra aj proti vôli záložného veriteľa.

18. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 15.4.2024, doručenom súdu dňa 18.4.2024 namietal, že rozsudkom č.k. 15Csp/207/2018-70 zo dňa 14.11.2019 tunajší súd rozhodol, že žalovaný (žalobca v tomto konaní) je povinný zaplatiť žalobcovi (žalovaný v tomto konaní) 174 055,75 Eur (nesplatená istina úveru poskytnutého na základe Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky zo dňa 8.12.2014, reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným) do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi (žalovanému v tomto konaní) plnú náhradu trov konania. Krajský súd v Trnave rozsudkom sp zn. 27CoCsp/4/2020 zo dňa 19.5.2021 potvrdil vyššie uvedený rozsudok tunajšieho súdu. Žalobca podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, avšak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 29.11.2023, sp. zn. 2Cdo/325/2021-366 predmetné dovolanie žalovaného (v tomto konaní žalobcu) zamietol. Žalovaný zároveň poukázal na ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Z uvedeného je zrejmé, že pohľadávka žalovaného proti žalobcovi zo Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky zo dňa 8.12.2014, reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX nie je premlčaná. V zmysle ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda ani výkon záložného práva zriadeného na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 8.12.2014, reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX nemôže byť premlčaný. S ohľadom na uvedené žalovaný žiadal, aby súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

19. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 16.4.2024, žalobca a žalovaný sa na pojednávanie nedostavili, svoju neprítomnosť riadne ospravedlnili, súhlasili s tým, aby súd vec prejednal a prípadne aj rozhodol v ich neprítomnosti.

20. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

22. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 110 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť.

24. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

25. Podľa § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná.

26. Žalobca sa žalobou domáhal určenia, že nehnuteľnosti presne špecifikované v žalobe nie sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného. V danom prípade sa jedná o žalobu podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku. Pokiaľ žalobca mal byť úspešný v konaní musel v prvom rade

preukázať naliehavý právny záujem na podaní žaloby, pretože, ak by nepreukázal naliehavý právny záujem, súd by žalobu ako nedôvodne podanú zamietol bez meritórneho prejednaní veci. Súd súhlasí so žalobcom, že bez prejednaní veci sa jeho postavenie stalo neisté z dôvodu, že v súčasnej dobe jeho vlastnícke právo je ohrozené a jedine kladným rozsudkom by mohlo dôjsť k náprave rozporu medzi zápisom v katastri nehnuteľnosti a skutočným stavom, pretože žalobca sa dovolal premlčania a premlčané právo nie je možné veriteľovi priznať. Podľa názoru súdu žalobca má právny záujem na prejednaní žaloby.

27. Žalovaný poprel všetky skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne premlčania záložného práva žalovaného. Žalovaný po splatnosti svojej pohľadávky začal včas s výkonom záložného práva zriadeného k nehnuteľnostiam žalobcu (§ 151j ods. 1 O.z.). Začatie výkonu záložného práva riadne notifikoval žalobcovi a registroval v katastri nehnuteľností. Výkon záložného práva záložný veriteľ preto realizuje formalizovaným písomným oznámením o začatí výkonu záložného práva podľa § 151j ods. 1 O.z., ktoré adresuje dlžníkovi (záložcovi) a registruje v osobitnom registri záložných práv.

28. Právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 15Csp/207/2018-70 zo 14. novembra 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 19. mája 2021 sp. zn. 27CoCsp/4/2020-113 bol žalovaný zaviazaný I. výrokom zaplatiť žalobcovi 174 055,75 Eur titulom nesplatené istiny úveru poskytnutého na základe Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky zo dňa 8.12.2014, reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a II. výrokom súd žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Súd v predmetnej veci rozhodol, že právo žalovaného nie je premlčané; žalovaný v predmetnom konaní vystupuje ako žalobca, tento podal na súd žalobu o zapltenie dňa 09. novembra 2018, pričom súd právoplatne rozhodol, že premlčacia doba začala plynúť 08. decembra 2015 a uplynula 08. decembra 2018, teda žaloba bola podaná pred uplynutím premlčacej lehoty. Predmetné rozhodnutie je právoplatné. Žalobca podal dovolanie proti vyššie uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu, avšak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 2Cdo/325/2021 zo dňa 29.11.2023 dovolanie zamietol a žalobcovi (v tomto konaní žalovanému) priznal voči žalovanému (v tomto konaní žalobcovi) nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa § 100 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka, záložné práva sa nepremlčujú skôr, ako zabezpečená pohľadávka.

29. Súd sa stotožnil s vyjadrením žalovaného. Záložným právom zabezpečená pohľadávka bola priznaná žalovanému právoplatným rozhodnutím tunajšieho súdu (rozsudkom č. k. 15Csp/207/2018-70 zo 14. novembra 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 19. mája 2021 sp. zn. 27CoCsp/4/2020-11, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.6.2021, vykonateľnosť dňa 2.7.2021, dovolanie žalobcu bolo rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/325/2021 z 29.11.2023 zamietnuté). V zmysle citovaných zákonných ustanovení, rozhodnutím súdu priznané právo sa premlčuje za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Z uvedeného vyplýva, že pohľadávka žalovaného zo Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky, nie je premlčaná. Keďže záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka, ani záložné právo viaznuce na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu nemôže byť premlčané. V nadväznosti na vyššie uvedené má súd za to, že námietka premlčania hlavného záväzku a s tým spojeného záložného práva bola žalobcom vznesená nedôvodne, a preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

30. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanému, ktorý mal plný úspech v konaní priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Odvolanie proti rozsudku možno podať do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.